

[Løje.]

en hel Del af sit Bidrag. Man skulde have fortsat Forsøgene med Mund- og Klovesygevaccinen; man skulde maaske ikke have talt saa meget om Sagen, som man har gjort, før man var færdig, men derimod fortsætte Forsøgene, saa at man er parat, naar den næste Epidemi indtræder. Nu faar vi se, om man kan standse A-Typen nede ved Grænsen; det vil blive interessant at se, og det vil jeg haabe, man vil koncentrere sin Opmærksomhed om.

Naar jeg talte om gratis Serum, var det ud fra den Betragtning, at gratis Tildeling af Serum vilde bidrage til, at den anvendtes i et langt større Antal Besætninger, hvorved der vilde hindres betydelige Tab for de paagældende Ejere, og derved vilde man ogsaa indskrænke det Tab, som Samfundet kommer til at bære, bl. a. i Kraft af de Foranstaltninger, vi her forhandler om. Det er givet, at i jo højere Grad man kan mildne Sygdommen, desto mindre paakrævet bliver saadanne ekstraordinære Foranstaltninger.

Naar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen som Forsvar for at bevare Toldkontingentfonden talte om Middage, som bliver givet til forskellige ved den ene og den anden Lejlighed, vil jeg sige, at det vil sikkert interessere Det frie Folkepartis Vælgere at høre, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen gør sig til Talsmand for noget saadant.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Den højtærede Minister kom i sin Omtale af Erstatning for Driftstab ind paa en Udregning af, hvor meget det vilde blive til. Ministeren endte med det Slutresultat, at det antagelig vilde blive ca. 30 Mill. Kr., saa vidt jeg forstod, og sluttede Ministeren sin Omtale heraf, det vilde da være urimeligt, om man forlangte, at Samfundet skulde dække saa stort et Tab. Jeg mener, at jo større Tabet er, jo større Rimelighed er der i, at Samfundet træder til og dækker.

Men der er en vis Grund til at sammenligne det med et andet Forhold. Vi har i 1938 haft Sandflugt og Mund- og Klovesyge. Til Sandflugten ydede Staten, saa vidt jeg ved, knap 1 Mill. Kr., ved Mund- og Klovesygen tilbyder man at yde Erstatning paa 6 Mill. Kr. eller tilsammen knap 7 Mill. Kr. Da en pensionsberettiget og konjunkturlønnet Embedsstand kom og for-

langte 16 Mill. Kr. ud over, hvad de var sikret i Løn i Forvejen, da kviede man sig ikke ved at give dem 11 Mill. Kr. og forrige Aar 6½ Mill. Kr. Altsaa det er ikke ligegyldigt, hvilken Del af Samfundet man hører til i dette Land. Er man Embedsmand, kan man bare forlange 16 Mill. Kr. og faa 11 Mill. Kr., uden at der er nogen særlig Grund til det, men er man Landmand, maa man end ikke faa 25 pCt. dækket af sit Tab ved en Naturkatastrofe.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget citerede paa sædvanlig Vis forkert. Jeg har ikke sagt, at naar der er Tale om et saa stort Beløb til Landmændene som 20—30 Mill. Kr., saa bør man ikke gaa med. Jeg sagde, at man bør ikke gaa med til et Forslag, der paalægger Staten, Skatteyderne, at betale 20—30 Mill. Kr. paa saa løst et Grundlag. Det var det, jeg sagde. At man giver samme Erstatning til Folk, som maaske har haft Tab, der svarer til Halvdelen af deres Besætnings Værdi, som til Folk, som maaske ikke har haft 100 Kr.s Tab, det er det, jeg advarer imod; jeg sagde, at det vilde jeg ikke være med til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: At dette er en vanskelig Sag, er vi alle klar over, og den trænger vist ogsaa til en grundig Udvalgsbehandling, og derunder kan jo saa en Del af de Ting behandles, som Ministeren før svarede mig paa, det er jo meget rigtigt. Jeg ønsker kun at sige saa meget her, at jeg er fuldstændig enig med Ministeren i, at man skal ikke straffe Folk, der har forsikret. Det er et udmærket Princip, det er vi alle enige om. Men hvem er det, der har forsikret? Det er ikke blot den, der har haft Dødsfald i sin Besætning og faaet Erstatning, men det er ogsaa dem, der har givet til ham, saaledes at han faar Dækning. De er fælles om at have forsikret. Og saa siger jeg igen: Naar der er en Kreds, der har betalt ind i Kassen, og denne Kasse har delt ud til Dækning for de Skader, der er sket, saa staar alle i Kredsen lige, jeg kan ikke se andet, og saa er det ogsaa rimeligt, at de faar Statsudbetalingen for Dødsfald i Fællesskab. Men det kan vi jo drøfte siden. Jeg vil blot straks sige her, at jeg holder nu ikke af Ministerens lille Hastværksforslag om at give Manden det halve, Foreningen det halve, det minder mig om, hvordan det gaar til paa et Marked: Skal vi brække og dele — enten det er rigtigt